

המעשה הוא העיקר

כ' חשוון - יום הולדת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע
לנצל יום הולדת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע כדבעי

א. יש לעורר ולפרסם בכל מקום על דבר הצורך והזכות לנצל יום סגולה זה כדבעי (כולל גם ההכנה בימים שלפני זה², וההמשך בימים שלאחריו) להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהליכה "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נצח סלה ועד"³.

ב. להוסיף בכל ג' הקוין תורה עבודה (תפלה) וגמ"ח, כפי שמוארים וחדורים בפנימיות התורה, תורת חסידות חב"ד, כולל במיוחד - הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה⁴.

ג. כדאי ונכון שבין הענינים שלומדים מתורתו של בעל יום ההולדת [ובפרט במאמריו ד"ויהיו חיי שרה⁵] ילמדו גם קונטרס החלצו - כידוע ומבואר בשיחותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו פרשת קונטרס זה⁶.

ד. לסדר התוועדויות של שמחה בכל מקום ומקום (ביום ההולדת עצמו או בסמיכות לו, כפי תנאי המקום כו'), "ברוב עם" [וללמוד שם מתורתו, ולהתחזק בהפעולות שתבע כו'⁷].

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (שיטת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלסט בלבד.

(1) משיחת ש"פ וירא תשמ"ח - התוועדויות ע' 455: "בעמדנו ביום הש"ק, ט"ו מרחשון, שממנו מתבדק גם כ"ף מר חשוון שבו יושלמו קכ"ז שנה מיום הולדתו של כ"ק אדני"ע - יש לעורר".

(2) משיחת ש"פ וירא תשמ"ח - התוועדויות ע' 457 הערה 119: "ופשוט, שאין "לחשוש" שאם יעסוק לפני כ"ף מרחשון "לא יסאר" מה לעשות בכ"ף מרחשון - שהרי (נוסף לכך שהלואי ותהי' זו ה"דאגה" היחידה) גם לאחר שיעסקו בזה במשך ד' ימים (מיום א' עד יום ד'), בודאי יתן הקב"ה כחות נוספים שיוכלו לעסוק בכל ענינים אלו ביתר שאת וביתר עוז (ע"ד מי שיש לו מנה כו' ד' מאות), ובפרט בבוא יום סגולה, שאז נעשה עילוי שבעין-ערוך כו'".

(3) משיחת ש"פ וירא תשמ"ט - התוועדויות ע' 336: "וידוע גודל העילוי דיום ההולדת (ועאכ"כ יום הולדת של צדיקים), ש"מזלו גובר", ובתוספת עילוי והתגברות משנה לשנה... יש לנצל כדבעי יום סגולה זה כו'".

(4) משיחת ש"פ וירא תשמ"ט - התוועדויות ע' 336.
(5) ש"פ וירא תשמ"ח - סה"ש ע' 77: "הוראה מזה בנגע למעשה בפועל המעשה הוא העיקר (כפי שהי' מדגיש מאד בעל יום ההולדת) כדי להוסיף בכל זה כדאי ונכון ביותר - שכל אחד ואחת יקח בשבת זו החלטה טובה לחזק הקשר שלו לבעל יום הולדת ובנו ממלא מקומו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - ע"י לימוד ביום זה מתורתו, ובפרט במאמריו של "ויהיו חיי שרה" כו' [תרגום מאידית ע"י המו"ל].

ובתוועדויות שם ע' 455: "החל מלימוד תורתו של בעל יום ההולדת (כולל בביאור העילוי דקכ"ז שנה), לימוד המביא לידי מעשה כו'".

וראה משיחת ש"פ וירא תשמ"ט - התוועדויות ע' 336: "ובפרט לאחר שנשלם מחזור ראשון דקכ"ז שנה (תרכ"א - תשמ"ח) - כלשון הכתוב בפרשת השבוע דיום ההולדת שקורין תפלת מנחה: (ויהיו חיי שרה) מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, שבהם כלולים כל עניני העבודה בכל כחות הנפש, הן כחות המקיפים, רצון ותענוג ("מאה שנה"), והן כחות הפנימיים, מוחין ("עשרים שנה") ומדות ("שבע שנים") - ועומדים בסימנה של השנה הראשונה למחזור השני דקכ"ז שנה, שבהם ניתוסף עילוי שבאין-ערוך בכל פרטי הענינים ד"מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים", באופן ד"כפלים לתושי".

(6) משיחת ש"פ וירא תשמ"ט - התוועדויות ע' 8-337: "אמירתו ב"פ (בשמח"ת ובש"פ נח) והסיבות שעוררו לאמית המאמר וכו', כולל גם - הוראתו להדפיס הקונטרס ולהפיצו (ומיני אז נדפס כ"ף פעמים והופץ כו') כדי שילמדו בו מזמן לזמן באופן ד"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה", שע"ז יתוסף אבהות ישראל ואחדות ישראל (ועאכ"כ שילילת המיפץ ח"ו), כמבואר בארוכה בקונטרס החלצו".

(7) משיחת ש"פ וירא תשמ"ח - ספר השיחות ע' 77: "ומה טוב ומה נעים - שיעשו זאת רבים ובציבור, כמבואר בקונטרס "החלצו" שלו, המעלה בעשיית דבר ברבים ובציבור -

זמן מסוגל ביותר לזירוז הגאולה

ה. כיון שא' הענינים הכי עיקריים הוא ה"שטורעם" אודות הגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו⁹, מובן, שיום הולדתו, ש"מזלו גובר", הוא זמן מסוגל ביותר לקירוב וזירוז הגאולה על ידי משיח צדקנו בפועל ממש¹⁰.

ו. [ולכך], יש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהצפי' לגאולה, "אחכה לו בכל יום שיבוא", "בכל יום" ממש, ולא רק בכל יום, אלא גם בכל שעה ובכל רגע¹¹.

ללמוד מהבכ"י של בעל יום הולדת

ז. ידוע הסיפור שסיפור כ"ק מו"ח אדמו"ר (וציוה להדפיסו) אודות אביו, בעל יום ההולדת:

כאשר הי' הרבי נ"ע ילד (בן ארבע או חמש שנים) נכנס אל סבו כ"ק אדמו"ר הצמח צדק (כדי לקבל את ברכתו בשייכות עם יום הולדתו), ובכניסתו החל לבכות, באמרו: שלמד בחדר "וירא אליו ה'", והוא בוכה על כך שהקדוש ברוך הוא נגלה לאברהם אבינו, ואילו אלינו (אלי) אין הוא מתגלה¹²?

ח. עצם השאלה דכ"ק אדמו"ר נ"ע היא תורה והוראה כללית: כל יהודי - מבלי הבט על מעמדו ומצבו, אפילו אם הוא "ילד קטן", בשנים או בדיעות - יכול וצריך להשתוקק עד כדי בכי' שהקדוש ברוך הוא יתגלה אליו בחייו הגשמיים¹³.

ט. וזה [הבכ"י] צריך להיות בדוגמת בכי' של ילד (קטן) שבאה מתוך תמימות ופנימיות לבבו (ולא בגלל דברים צדדיים, כפי שיכול להיות אצל אדם מבוגר), ועל דרך זה שייך אצל כל יהודי - "נער ישראל ואוהבהו"¹⁴.

י. ככל שיהי' מעמד[ם] ומצב[ם] בעבודת ה' באופן נעלה, אין להסתפק בזה, אלא צריכים לכסוף ולהשתוקק ביותר, עד כדי

ע"י עשיית התוועדות של שמחה... ביום ההולדת, וללמוד שם מתורתו, ולהתחזק בהפעולות שתבע כו' [תרגום מאידית ע"י המו"ל].

(8) משיחת ש"פ וירא תשמ"ח - התוועדויות ע' 455.
(9) "כמבואר בהשיחה הידועה דשמח"ת ה"שטורעם" לפעול הגילוי ד"משיח", ובאופן ד"אמן ואמן", שמורה על סיום וגמר הענין בתכלית השלימות - מובן כו'".

(10) משיחת כ"ף מרחשון תשמ"ט - התוועדויות ע' 341-2: "הרי בודאי ש"מזלו גובר" גם בננוע "לכל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו", שכל ענינים אלו הם באופן של התגברות. וכיון שא' הענינים הכי עיקריים כו'".

(11) משיחת ש"פ וירא תשמ"ט - התוועדויות ע' 342.
(12) משיחת ש"פ וירא תנש"א - התוועדויות ע' 279: "השיב לו הצ"צ: כשיהודי צדיק, בן תשעים ותשע שנים, מחליט שעליו למול את עצמו, מגיע לו ("איז ער ווערט") שהקב"ה יתגלה אליו.

מכיון שסיפור זה קשור וסופר (ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר) בקשר עם יום ההולדת של הרבי נ"ע, שהוא יום כללי בחייו... מסתבר לומר, שסיפור זה קשור, ומבטא נקודה בעבודה הכללית של כ"ק אדמו"ר נ"ע, ובמיוחד - כשנעשה נשיא הדור.

הערה 7 שם: דאף שהסיפור אירע בהיותו ילד קטן, הרי "בוצין בוצין מקטפי' ידיע". וכידוע כמה סיפורי צדיקים ונשיאי ישראל, שגם בקטנותם היו נראים כו"כ ענינים נעלים המורים על גדלותם, וכפי שנתגלה (לכולם) לאחר שנתגדלו... וכמודגש בנדו"ד בדברי הצ"צ בקשר עם הולדת אדני"ע בכ' חשוון בשנת כת"א, שזה רומז לכתרא עילאה, המורה על הכתרתו בכתר הנשיאות - כפי שנתגלה לאחר זמן".

(13) שם - התוועדויות ע' 285: ועוד ועיקר: גם עצם השאלה... [כידוע ששאלה בתורה גם היא תורה (עיי"ש בארוכה)], והוראה כללית בחיי יהודי: כל יהודי כו'".

ראה משיחת ש"פ וירא תשנ"ב - התוועדויות ע' 272: "כשיהודי לומד וקורא בתורה "וירא אליו ה'", צריך לידע שהכוונה היא (גם בעיקר) אליו (שהרי לא נאמר "וירא אל אברהם", אלא "וירא אליו"), להיות בנו של אברהם אבינו, שנכנס בבריתו של אברהם אבינו. כמו אברהם אבינו ש"וירא אליו ה'" שבביל המילה.

וידיעה זו מעוררת בו תשוקה לראות את התגלות ד"וירא אליו ה'" - כפי שלומדים מאדני"ע (הערה 63: דכיון שכבר מקטנותו, "בוצין בוצין מקטפי' ידיע", הי' מוכן וראוי להיות נשיא בישראל, נעשית ההגהגה (גם בקטנותו) הוראה לכל בני' בחינוך הקטנים]. שגם ילד קטן צריך להשתוקק לראות את התגלות ד"וירא אליו ה'", עד כדי בכי' [ראה] משיחת וירא תשמ"ט הערה 46 - התוועדויות ע' 334. ועוד].

וכיון שמשתוקק לראות את התגלות ד"וירא אליו ה'", בודאי יעשה כל התלוי בו להיות ראוי לכך - ע"י עבודתו בענין המילה כו'".

(14) משיחת ש"פ וירא תנש"א - התוועדויות ע' 285.

נא תלת על כותלי בית הכנסת, ומצוה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

בכ"י, למעמד ומצב נעלה יותר [שבכ"ייתו היתה בקשר ל"וירא אליו ה" שבפרשתנו דוקא]¹⁵.

לעבוד את ה' באופן שאלוקות נעשית חלק מחיי היום יום שלו

יא. [בתנש"א אמר] בשנה זו ק"ל שנה מיום ההולדת¹⁶ - מקבל כל יהודי [מבלי הבט על מעמדו ומצבו] השלימות דכל התורה וכל עניני עבודה דבעל יום ההולדת, ובפשטות - הכח ללמוד תורה ולעבוד את הקדוש ברוך הוא באופן שאלוקות נעשית חלק מחיי היום-יום שלו¹⁷.

יב. מובן מאליו, שסדר העבודה צריך להיות מתוך סדר, שלא לומדים את כל הענינים בבת אחת, אבל מיד בתחלת הלימוד כבר ישנו הכח דק"ל, שלימות כל התורה שלו, החל מכך, שתהי' אצלו תשוקה תמידית לאלוקות¹⁸.

יג. זה [התשוקה] מתבטא אצלו בפועל - בהוספה בלימוד התורה, נגלה דתורה ופנימיות התורה, (כולל ובמיוחד - בתורת בעל יום ההולדת), לימוד באופן של הבנה והשגה [ומתוך זהירות לא להוסיף הסברים וסברות מבחוץ כו']¹⁹.

יד. [וכן] הוספה בקיום המצוות בהידור עד למהדרין מן המהדרין, וכל זה - הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לזולת, על ידי הפצת התורה והיהדות, והפצת המעיינות חוצה, עד לפעולה בכל העולם כולו²⁰.

טו. [הנ"ל צריך להיות] באופן ד"והעמידו תלמידים הרבה", כולל על ידי התפשטות והתרחבות סניפי ישיבת תומכי תמימים בכל מקום השייך לזה¹⁷.

טז. [וכן] על ידי השתדלות בחינוך והרחבת מוסדות חינוך בכלל, ובמיוחד - על ידי הרשה בילדים (הן בשנים והן בידיעות) - שיהי' נוגע אצלו בנפש שהקדוש ברוך הוא יתגלה אליו¹⁷.

יז. העבודה בכל ענינים אלו צריכה להיות באופן ד"החלצו מאתכם אנשים"²¹ - שמתאספים כולם יחד, ובפרט באופן של

(15) ש"פ וירא כ"ף מרחשון תש"נ - התועדויות ע' 361. וע' 362: "בעמדנו ביום הש"ק פ' וירא, ובפרט כשחל בכ"ף מרחשון, יום הולדת אדמו"ר מהורש"ב - ה"ז הזמן המתאים להתבונן בהוראה שלומדים מהסיפור כו".

ושם ע' 360: "ויש לומר, שבכ"ייתו של בעל יום ההולדת בקשר להגילוי ד"וירא אליו ה" שבפרשתנו דוקא (אף שכבר למד כמ"פ בפרשיות שלפנ"ז אודות גילוי הקב"ה [לנח ו]לאברהם), מרגשה את הכוסף והתשוקה ל"וירא אליו ה" בדרגה נעלית, היינו, שאינו מסתפק בגילוי אלוקות שבמצבו הקודם, אלא כוסף ומשתוקק ובוכה על זה שעדיין לא זכה ל"וירא אליו ה" בדרגה נעלית יותר!... והנהגה זו נעשית הוראה לכל ההולכים בדרכי - שכל שיהי' כו".

וראו משיחת ש"פ וירא תשנ"ב - התועדויות ע' 274: "ובענין זה הוא עיקר הלימוד וההוראה מפרשת וירא - שכא"א מירא צריך **לחשתוק ביותר** להגילוי ד"וירא אליו ה" בגאולה האמיתית והשלימה, ולעשות כל התלוי בו להיות ראוי לכך, ע"ז שכל פעולה ופעולה שלו נעשית באופן המתאים להמעמד ומצב בגאולה האמיתית והשלימה".

(16) "מיום הולדת אדמו"ר נ"ע - מקבל כל יהודי (מבעל יום ההולדת ומבנו ממלא מקומו) את השלימות דק"ל, ה' פעמים הוי', השלימות דכל התורה כו". עיי"ש בארוכה.

(17) משיחת ש"פ וירא תנש"א - התועדויות ע' 288.

(18) שם: "ובנוגע לפועל: בקשר עם כ"ף מרחשון הבע"ט, צריכה להתוסף אצל כל יהודי שלימות בלימוד התורה וכל עניני עבודה שלו, החל מכך, שתהי' אצלו כו".

(19) שם: "אלא דוקא ביאורים המיוסדים על דרושי חסידות דרבותינו נשיאנו". ראה תש"נ שם ע' 362: "והעיקר (נוסף הרצון והתשוקה) **שיגיע** למעמד ומצב נעלה יותר בגילוי אלוקות כו".

(20) ש"פ וירא כ"ף מרחשון תש"נ - התועדויות ע' 362. וראה ש"פ וירא תנש"א - התועדויות ע' 288: "וביחד עם זה לימוד שמביא לידי מעשה".

(21) ש"פ וירא כ"ף מרחשון תש"נ - התועדויות ע' 362: "כמבואר בארוכה בהקונטרס הידוע של בעל יום ההולדת [הן בחלקו הראשון שנתפרסם בשעתו, והן בחלקו השני שנתפרסם בשנים שלאח"ז ע"י נשיא דורנו], כולל גם הפירוט הפשוט - שמתאספים כו".

מוקדש לכ"ף אדמו"ר מלך המשיח, ולגילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימינו נפטר ביום י"ט תמוז התשמ"ח, וזמנו מרת שושנה ב"ד שלום ע"ה ימינו נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת התשס"ב ת. נ. ב. ה. דנפט ע"ה בנם הרה"ח ר' אמיני וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימינו

התועדויות, מתוך אהבת ישראל ואחדות ישראל כדי להתחזק בכל עניני קדושה, ואיש את אחיו יעזור²².

פעולה בג' הקוין בכותלי ישיבת תו"ת

יח. [בתשמ"ט אמר] כדאי ונכון שבין הפעולות המיוחדות שעושים ביום ההולדת דכ"ף מרחשון, יעשו כמה פעולות בתוך בנין של ישיבת תומכי תמימים, בית גשמי ששייך לבעל יום ההולדת²³.

יט. [לכן] בכל עיר²⁵ ועיר שיש בה ישיבת תומכי תמימים²⁴, ישתדל כל אחד ואחד מהנמצאים בעיר זו להכנס לבנין הישיבה במשך יום ההולדת כ"ף מרחשון, ולעשות פעולות טובות בכל ג' הקוין דתורה תפלה וגמ"ח²⁵.

כ. להתפלל או לומר מזמור תהלים, כולל ובמיוחד המזמור המתאים למספר שנותיו [של אדמו"ר הרש"ב], ללמוד מתורתו של בעל יום ההולדת, ולתת צדקה עבור מוסדותיו של בעל יום ההולדת, המתנהלים ברוחו כו'²⁶.

כא. [הנ"ל הוא הן ב]ישיבה מרכזית או סניף, [והן] הישיבות שבחוץ-לארץ, והן, ועל אחת כמה וכמה, הישיבות בארצנו הקדושה, שיש בה קדושה יתירה כו'²⁶.

כב. ומה טוב - גם בימים שלפניו ושלאחרי²⁶, נוסף לכך שיכולים להשלים ענין זה גם בימים הסמוכים שלאחרי זה²⁷.

כג. בעיר שאין בה ישיבת תומכי תמימים, ואי אפשר בקל לילך לעיר אחרת כו' - יכולים לעשות זאת בתוך בנין שהוא מעין ודוגמת ישיבת תומכי תמימים, כמו, בית-חב"ד, בית תורה תפלה וגמ"ח²⁶.

כד. מובן, שעל פי הציווי "ואהבת לרעך כמוך", יש להשתדל להשפיע גם על יהודים נוספים, שגם הם יעשו כהנ"ל ביום ההולדת כ"ף מרחשון²⁶.

כה. ועיקר - שפעולות אלו תיעשנה ברבים, "ברוב עם הדרת מלך", ובפרט על פי מה שכתב בעל יום ההולדת בקונטרס החלצו, ש"ההסכם אשר עושים שנים או רבים יש לזה חיזוק הרבה יותר מההסכם שעושה בפני עצמו כו'²⁶.

(22) שם: "כולל גם החלץ ("החלצו") ממעמדו ומצבו הקודם (עם היותו טוב ונעלה), ולבוא למעמד ומצב נעלה יותר".

(23) משיחת ש"פ וירא תשמ"ט - התועדויות ע' 336: "וכדי שהפעולה והנתינת כח ליום ההולדת על כל השנה כולה תהי' בהצלחה יתירה ובתוקף גדול יותר - כדאי ונכון לקשר זה עם ישיבת תומכי תמימים:

מהפעולות הכי עיקריות של בעל יום ההולדת (פעולות רבות וגם נשגבות, שחלקן נמשכות עד עצם היום הזה, נוסף על "פירותיהן ופירי פירותיהן עד עולם" בנוגע לכל הפעולות) היא - התייסדות ישיבת תומכי תמימים, "בנין עדי עד", בית קבוע ונצחי, שבו עוסקים בלימוד "תורת ה' תורה הנגלית ותורת החסידות **תמימה**", ועוסקים בעבודת התפלה, ועוסקים בגמילות-חסדים, כולל ובמיוחד גמילות-חסדים ברוחניות, הפצת התורה (הנגלית) והמעיינות (דפנימיות התורה) חוצה. ולכן כדאי כו".

(24) "השם שנקרא ע"י מייסד הישיבה בעת ההקפות דשמח"ת לאחרי אמירת "תומך תמימים הושיעה נא".

(25) משיחת ש"פ וירא תשמ"ט - התועדויות ע' 336-7: "כדאי ונכון שבין הפעולות המיוחדות שעושים ביום ההולדת דכ"ף מרחשון, יעשו כמה פעולות **בתוך בנין של ישיבת תומכי תמימים**, בית גשמי ששייך לבעל יום ההולדת - שהרי, מובן ופשוט (ונראה במוחש) שאינה דומה להתבוננות ומחשבה (ואפילו היבירו) בלבד לגבי ראי' מוחשית ממש, ובמילא, כשעושים פעולה מסויימת בקשר לבעל יום ההולדת ובעת מעשה **נצב לנגד עיניו** בית גשמי ששייך לבעל יום ההולדת (בנין הישיבה שלו), ולא עוד, אלא, **שעומד בתוך הבית**, בין ד' הכתלים הרצפה והגג, באופן שכל מציאיתו היא בתוך המקיף [ושם בהערה: ובפרטיות יותר - מקיף דמקיף, בחינת היחידה] דהבית, המקיף דתומכי תמימים כו' - אזי ניתוסף התעוררות יתירה, חיות והתלהבות כו' בכל פעולות אלו באופן שאין ערוך, וגם השפעתן על כל השנה כולה היא בתוקף גדול יותר. ובנוגע לפועל: בכל עיר כו".

(26) משיחת ש"פ וירא תשמ"ט - התועדויות ע' 337.
(27) משיחת ש"פ וירא תשמ"ט שם בהערה 76.